

- Stwierdzenie nieważności art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 1954/2003 w zakresie, w jakim nie utrzymuje on zakazu dostępu statków rybackich pod banderą hiszpańską do wód Azorów w celu połowu tuńczyka;
- Skierowanie sprawy do Sądu w celu ponownego rozpoznania, jeżeli Trybunał uzna, że stan postępowania nie pozwala mu na jej ostateczne rozstrzygnięcie;
- Obciążenie Rady kosztami poniesionymi przez Região Autónoma dos Açores w postępowaniu przed Sądem i w niniejszym postępowaniu

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie od ww. wyroku Sądu opiera je siedmiu powodach.

Po pierwsze, Sąd niezgodnie z prawem stwierdził, że ochrona zagwarantowana wnoszącemu odwołanie w art. 299 ust. 2 WE nie jest wystarczająca dla wykazania, że kwestionowane przepisy dotyczą go indywidualnie.

Po drugie, Sąd niesłusznie przyjął, że jedynie państwa członkowskie — a nie regiony — mają prawo obrony interesu ogólnego swego terytorium.

Po trzecie, Sąd niezgodnie z prawem nie dokonał rozróżnienia między względami ekologicznymi i gospodarczymi.

Po czwarte, Sąd niezgodnie z prawem stwierdził, że kwestionowane przepisy nie będą miały szkodliwych skutków dla zasobów połowowych i środowiska morskiego Azorów i w konsekwencji dla przetrwania sektora rybołówstwa w tym regionie.

Po piąte, Sąd niezgodnie z prawem stwierdził, że oddziaływanie kwestionowanych przepisów na uprawnienia ustawodawcze i wykonawcze wnoszącego odwołanie nie prowadzi do tego, że przepisy te dotyczą jej indywidualnie.

Po szóste, Sąd niezgodnie z prawem stwierdził, że skarga wnoszącego odwołanie jest niedopuszczalna, ponieważ nie dysponuje on żadnymi innymi skutecznymi środkami odwoławczymi.

Po siódme, Sąd niezgodnie z prawem nie uwzględnił ani kumulatywnie, ani indywidualnie czynników, na których oparł się wnoszący odwołanie.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1954/2003 z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie zarządzania nakładem połowowym, odnoszącego się do niektórych obszarów i zasobów połowowych Wspólnoty i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2847/93 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 685/95 i (WE) nr 2027/95 (Dz.U. L 289, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2347/2002 z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiające szczególne wymagania dostępu oraz warunki z tym związane mające zastosowanie do połowów zasobów głębokowodnych (Dz.U. L 351, s. 6).
- (³) Rozporządzenie Rady (WE) nr 685/95 z dnia 27 marca 1995 r. w sprawie zarządzania nakładami połowowymi dotyczącymi niektórych obszarów i zasobów połowowych Wspólnoty (Dz.U. L 71, s. 5).
- (⁴) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2027/95 z dnia 15 czerwca 1995 r. ustanawiające system zarządzania nakładem połowowym odnoszący się do niektórych obszarów i zasobów połowowych Wspólnoty (Dz.U. L 199, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 9 października 2008 r. — Société Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Société Source Claire, Nord Plantes EURL, Société RCS Distribution, Société Ponroy Santé — Interwenient: Syndicat de la Diététique et des Compléments Alimentaires przeciwko Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

(Sprawa C-446/08)

(2008/C 327/27)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Société Source Claire, Nord Plantes EURL, Société RCS Distribution, Société Ponroy Santé

Strona pozwana: Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni dyrektywy 2002/46/WE⁽¹⁾ z dnia 10 czerwca 2002 r., w szczególności jej art. 5 ust. 4 i art. 11 ust. 2 należy dokonywać w ten sposób, że o ile co do zasady do Komisji należy określenie maksymalnych ilości witamin i minerałów zawartych w suplementach żywnościowych, państwa członkowskie zachowują kompetencje w zakresie przyjęcia przepisów w tym przedmiocie, jeżeli Komisja nie przyjęła wymaganego aktu wspólnotowego?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na to pytanie:
 - a) Czy jeżeli państwa członkowskie w celu określenia maksymalnych ilości zobowiązane są przestrzegać art. 28 i 30 traktatu WE, muszą one uwzględnić również kryteria zdefiniowane w art. 5 dyrektywy, w tym wymóg oceny ryzyka w oparciu o powszechnie przyjęte dane naukowe w sektorze, w którym istnieją pewne wątpliwości?
 - b) Czy państwo członkowskie może określić maksymalne ilości, jeżeli niemożliwe jest, tak jak w przypadku fluoru, dokładne ustalenie spożycia witamin i minerałów z innych źródeł żywieniowych, w szczególności wody bieżącej, dla każdej grupy konsumentów i dla danego terytorium? Czy może ono w takim przypadku określić zawartość na poziomie zero wobec stwierdzonego zagrożenia, bez zastosowania procedury ochronnej przewidzianej w art.12 dyrektywy z dnia 10 czerwca 2002 r.?
 - c) Czy, przy określaniu maksymalnych ilości, jeżeli możliwe jest uwzględnienie różnych stopni wrażliwości różnych grup konsumenckich w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy, państwo to może również powołać się na fakt, że środek, jakim jest np. odpowiednie etykietowanie, dotyczący grupy konsumentów szczególnie narażonej na ryzyko może powstrzymać tę grupę od stosowania substancji odżywczej, która w niewielkiej dawce ma korzystne dla niej skutki? Czy uwzględnienie takiego różnego stopnia wrażliwości może spowodować, że w odniesieniu do ogółu konsumentów zostanie zastosowana maksymalna zawartość, odpowiednia dla szczególnie wrażliwych konsumentów, w szczególności dzieci?
 - d) W jakim zakresie maksymalne ilości mogą zostać ustalone w braku granic bezpieczeństwa z uwagi na brak stwierdzonego zagrożenia dla zdrowia? Ogólnie w jakim zakresie i na jakich warunkach rozważenie kryteriów, które należy uwzględnić może doprowadzić do określenia maksymalnych ilości wyraźnie poniżej granic bezpieczeństwa przyjętych dla tych substancji odżywczych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea hovrätt (Szwecja) w dniu 13 października 2008 r. — Otto Sjöberg przeciwko Åklagaren**(Sprawa C-447/08)**

(2008/C 327/28)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Svea hovrätt.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Otto Sjöberg.

Strona pozwana: Åklagaren.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy można, w pewnych okolicznościach, dopuścić dyskryminację ze względu na przynależność państwową na krajowych rynkach gier losowych i loterii, na podstawie nadrzędnych względów interesu ogólnego?
- 2) Jeżeli restrykcyjna polityka przyjęta na krajowym rynku gier losowych i loterii zmierza do realizacji szeregu celów, a jednym z nich jest finansowanie działalności społecznej, czy cel ten można uznać za dodatkowy korzystny skutek tej restrykcyjnej polityki? W przypadku odpowiedzi przeczącej na to pytanie, czy prowadzona restrykcyjna polityka może mimo to być dopuszczalna, jeżeli celu finansowania działalności społecznej nie można uznać za główny cel tej restrykcyjnej polityki?
- 3) Czy państwo może powoływać się na nadrzędne względy interesu ogólnego jako na uzasadnienie restrykcyjnej polityki w zakresie gier losowych, jeżeli kontrolowane przez państwo spółki prowadzą marketing gier losowych i loterii, z których dochód przypada państwu, a jednym z szeregu celów tego marketingu jest finansowanie działalności społecznej? W przypadku odpowiedzi przeczącej na to pytanie, czy prowadzona restrykcyjna polityka może mimo to być dopuszczalna, jeżeli finansowanie działalności społecznej nie zostanie uznane za główny cel marketingu?
- 4) Czy całkowity zakaz marketingu gier losowych i loterii organizowanych w innym państwie członkowskim przez spółkę prowadzącą gry losowe mającą w nim siedzibę, nad którą nadzór sprawują władze tego państwa członkowskiego, może być proporcjonalny do celu polegającego na kontrolowaniu i nadzorowaniu działalności z zakresu gier losowych, gdy jednocześnie nie istnieją ograniczenia marketingu gier losowych i loterii organizowanych przez spółki prowadzące gry losowe, mające siedzibę w państwie członkowskim, które prowadzi tę restrykcyjną politykę? Jak brzmi odpowiedź na to pytanie, jeżeli celem takiego systemu jest ograniczenie gry?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz.U. L 183, s. 51).